

Plângerile lui Ieremia

Cartea Plângerilor lui Ieremia

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/08/2026 21:12:16

CAPITOLUL 1

Plângere asupra Ierusalimului

1:1 Și s-a întâmplat după ce a fost dus în captivitate Israel, și Ierusalimul a fost pustiit, a șezut Ieremia plângând, și a jelit jalea aceasta asupra Ierusalimului, și zise, Cum șade singură cetatea cea plină † de popoare; a devenit ca o văduvă, cea plină † printre națiuni; domnea în ținuturi, a devenit bună de tribut.

1:2 Plângând a plâns în noapte, și lacrimile ei, pe obraji ei, și nimeni nu a fost să o mângâie din toți cei ce o iubeau. Toți cei ce o îndrăgeau, respingere au dovedit față de ea, au devenit pentru ea vrăjmași.

1:3 Strămutată a fost Iudeea din cauza josniciei ei, și din cauza mulțimii robiei † ei. Ea stă printre națiuni, nu găsește odihnă. Toți urmăritorii ei au înhățat-o în mijlocul celor ce necăjesc †.

1:4 Căile Sionului jelesc fiindcă nu mai sunt cei venind la sărbătoare. Toate porțile ei au fost *prăbușite* în pieire †. Preoții ei gem, fecioarele ei sunt duse *roabe*, și ea este amărâtă în ea însăși.

1:5 Au ajuns cei necăjind-o pe post de cap, și vrăjmașii ei înflorește; căci Domnul a smerit-o în legătură cu mulțimea impietăților ei. Pruncii ei au mers în captivitate în fața celui ce necăjește

1:6 Și s-a dus de la fiica Sionului toată strălucirea înfățișării ei. Au devenit conducătorii ei ca niște berbeci ne gășind pășune, și mergând fără nicio forță în fața urmăritorului.

1:7 Și-a amintit *cetatea* Ierusalimului zilele smeririi ei, și îmbrânciturile ei. Toate cele de dorit ale ei, toate câte erau din zilele străvechi, în timpul căderii poporului ei în mâinile celui ce necăjește, și nu era nimeni care să o ajute. Văzând, vrăjmașii ei au râs de strămutarea ei.

1:8 Păcat a păcătuit *cetatea* Ierusalimului; de aceea un subiect de clătinare *a capului* a devenit ea. Toți cei ce o glorificau, au umilit-o, căci au văzut indecența ei. Și ea însăși suspină și se întoarce cu spatele †.

1:1 † care era plină

1:1 † care era plină

1:3 † adicției

1:3 † asupritorilor, chinuitorilor

1:4 † au dispărut

1:8 † lit: spre spate

1:9 Necurăția ei *fiind* înaintea picioarelor ei, nu și-a amintit sfârșitul ei, și a decăzut enorm. Nu este cine s-o mângâie. Vezi Doamne smerirea mea, căci a fost preamărit vrăjmașul.

1:10 Mâna lui și-a întins-o asupritorul † asupra tuturor lucrurilor ei de dorit. Căci a văzut națiuni intrând în locul ei preasfânt -- acelea despre care ai poruncit să nu intre acestea în adunarea ta.

1:11 Tot poporul ei geme îndurerat căutând pâine. Au dat lucrurile ei de dorit pentru hrană pentru a-și înviora † sufletul. Vezi, Doamne, și privește, căci a ajuns o dezonorată.

1:12 Către voi toți care treceți pe cale, întoarceți-vă și vedeți dacă este durere ca durerea mea care a avut loc †. Cel ce grăiește prin mine, m-a smerit, Domnul în ziua urgiei mâniei Lui.

1:13 Din înălțimea Lui a trimis focul în oasele mele, și l-a coborât. A întins o cursă picioarelor mele. M-a întors în urmă. M-a dat să dispar; o întreagă zi de chin.

1:14 A vegheat asupra impietăților mele; cu mâinile mele sunt împletite; s-au urcat *până* pe grumazul meu. Slăbită e forța mea, căci a pus Domnul în mâinile mele dureri; nu voi putea să stau în picioare.

1:15 A îndepărtat pe toți cei tari ai mei, Domnul din mijlocul meu. A chemat peste mine vremea zdrobirii aleșilor mei. În teasc a călcat în picioare Domnul pe fecioara fiica lui Iuda.

1:16 Pentru acestea eu plâng; ochii mei varsă apă. Căci s-a îndepărtat de mine mângâietorul meu, cel ce restaurează sufletul meu. Au fost fiii mei desființați, căci a învins vrăjmașul.

1:17 Sionul și-a deschis și întins mâinile ei; nu este nimeni care s-o mângâie. A poruncit Domnul pentru Iacov; împrejurul lui *sunt* cei ce-l necăjesc. A devenit *cetatea* Ierusalimului ca o femeie stând *necurăta* deoparte în mijlocul lor.

1:18 Drept este Domnul, căci gura Lui a amărât-o. Ascultați acum toate popoarele, și vedeți durerea mea. Fecioarele mele și tinerii mei au mers în captivitate.

1:19 Am chemat pe amanții mei, dar ei m-au înșelat. Preoții mei și bătrânii mei în cetate s-au sfârșit, deoarece căutau hrană pentru ei, ca să-și restaureze sufletele lor.

1:20 Vezi, Doamne, căci sunt necăjită. Pântecul meu s-a tulburat, și inima mea s-a întors în mine; cu amărăciune am fost amărâtă. Afară m-a lipsit de copii sabia, așa cum moartea în casă.

1:21 Auziți acum căci suspin eu. Nu este nimeni care să mă mângâie. Toți vrăjmașii mei au auzit *veștile* cele rele † despre mine, și s-au bucurat căci Tu ai făcut *aceasta*. Ai adus ziua, ai chemat vremea, și ei au ajuns la fel ca mine.

1:22 Să intre toată răutatea lor înaintea Feței Tale. Și adu ravagiul asupra lor în felul în care au făcut ei ravagiu în

1:10 † lit. cel ce necăjește

1:11 † restabili

1:12 † s-a întâmplat

1:21 † lit. relele

urma tuturor păcatelor mele; căci multe *sunt* gemetele mele, și inima mea e tristă.

CAPITOLUL 2

Ziua urgiei Domnului

2:1 Cum a întunecat în urgia Lui Domnul pe fiica Sionului. A azvârlit din cer pe pământ gloria lui Israel, și nu Și-a amintit de așternutul picioarelor Lui în ziua urgiei mâniei Lui.

2:2 A scufundat ca-n mare Domnul, nu a cruțat, toate splendorile lui Iacov. A dărâmat în mânia Lui fortărețele fiicei lui Iuda. A lipit la pământ. A profanat pe împăratul ei, și pe conducătorul ei.

2:3 A sfârșit în urgia mâniei Lui întreg cornul † lui Israel. Și-a întors în urmă dreapta Lui din fața vrăjmașului, și a aprins în Iacov ca focul flacăra, și a înghițit toate cele de jur-împrejur.

2:4 Și-a întins arcul Lui ca un vrăjmaș. Și-a întărit dreapta Lui ca un împotrivitor, și a distrus toate cele dorite de ochii mei în cortul fiicei Sionului. A turnat ca focul mânia Lui.

2:5 A devenit Domnul ca un vrăjmaș. A înecat pe Israel, a înecat toate palatele lui. A prăbușit în stricăciune fortărețele lui, și a înmulțit față de fiica lui Iuda pe cel ce smerește și pe cel ce e smerit.

2:6 Și a deschis și a întins ca pe o vie cortul lui. Stricată a fost † ziua lui de sărbătoare. A uitat Domnul ce a făcut în Sion, ziua de sărbătoare și sabbatul și au provocat stârnirea urgiei Lui împăratul și preotul.

2:7 A lepădat Domnul altarul Lui, a scuturat locașul Lui sfânt, a sfârșit prin mâna vrăjmașului zidul palatelor ei; glasul și l-au ridicat aceștia în casa Domnului, ca într-o zi de sărbătoare.

2:8 A calculat † Domnul stricarea zidului fiicei Sionului. El a întins metrul †, nu Și-a retras mâna Lui de la călcarea în picioare; și s-a jelit întâiul zid fortificat și zidul pe de-a-ntregul a fost slăbit.

2:9 *Stau* înfipte în pământ porțile ei, El a distrus și a sfârșit barele *porților* ei. Împăratul ei și conducătorii ei *sunt* printre națiuni. Nu este lege, și nici profeții ei nu văd vreo viziune prin Domnul.

2:10 Șed pe pământ, tăcuți bătrânii fiicei Sionului; și-au pus țărână peste capetele lor, s-au încins cu saci; au coborât în țărână pe frunțile fecioarelor din Ierusalim.

2:11 S-au sfârșit în lacrimi ochii mei; tulburată e inima mea; a turnat pe pământ gloria mea, peste nimicirea fiicei poporului meu, când se sfârșeau copilașul și sugaciul în piețele cetății.

2:12 Mamelor lor *le* zic ei, Unde-s grâu și vin? în timp ce leșinau ei ca unii răniți în piețele cetății, pe când se vărsau sufletele lor în sânul mamelor lor.

2:3 † puterea
2:6 † coruptă
2:8 † plănuit, propus
2:8 † măsura

2:13 Ce mărturisire *îți* voi aduce? Sau ce voi asemana cu tine, fiică a Ierusalimului? Cine te va salva, fecioară fiica Sionului? Căci s-a mărit paharul zdrobirii tale. Cine te va vindeca?

2:14 Profeții tăi au văzut pentru tine deșertăciuni și nebbie, și nu au adus descoperire cu privire la nedreptatea ta, pentru a întoarce captivitatea ta, și au văzut pentru tine scopuri deșarte și iertări.

2:15 Bat cu privire la tine, *bat* din palme toți cei ce trec pe cale; fluieră și dau din capul lor cu privire la fiica Ierusalimului, Oare aceasta e cetatea, vor spune, coroana gloriei bucuriei întregului pământ?

2:16 Larg și-au deschis, împotriva ta, gura lor toți vrăjmașii tăi. Fluieră și scrâșnesc din dinți. Au zis, Am înghițit-o! Ba încă, aceasta e ziua pe care am așteptat-o; am găsit-o; am văzut-o.

2:17 A înfăptuit Domnul ceea ce calculase †. A împlinit vorba Lui, pe care a poruncit-o din zilele de la început. El a dărâmat, și nu a cruțat, și a dat bucurie cu privire la tine vrăjmașului; a înălțat cornul asupritorului † tău.

2:18 A strigat inima lor către Domnul, *spunând*, Ziduri ale Sionului, lăsați să curgă ca pâraiele lacrimi zi și noapte. Și rămâi † în trezie în tine însăși †, nici să nu stea liniștită lumina ochiului tău.

2:19 Trezește-te pentru a medita în noapte. La începuturile vegherii tale, varsă-ți ca apa inima ta înaintea Feței Domnului. Ridică-ți către El mâinile tale pentru viețile † pruncilor tăi, cei leșinând de foame pe pragul † tuturor exodurilor †.

2:20 Vezi Doamne, și privește ce ravagiu ai adus astfel. Oare vor mânca femeile rodul pântecelor lor? Vor fi omorâți pruncii care sug la sâni? Oare ucizi în locul sfânt al Domnului pe preot și pe profet?

2:21 Au adormit pe pământ în exod băiețelul și bătrânul; fecioarele mele și tinerii mei au mers în captivitate prin sabia cea mare și lată; prin foamete ai omorât; în ziua urgiei Tale ai masacrat, nu ai cruțat.

2:22 Ai chemat ca într-o zi de sărbătoare pe străinii † mei, de jur împrejur; și nu se întâmplă, în ziua urgiei Domnului, ca unul să fie scăpat și să rămână; așa cum eu am decis și am înmulțit pe vrăjmașii mei pe toți.

CAPITOLUL 3

Suferințe și mângâieri

3:1 Eu *sunt* bărbatul care vede mizeria † prin nuiuaa mâniei Lui asupra mea.

2:17 † proiectase
2:17 † lit. cel ce necăjește
2:18 † lit. dă-ți
2:18 † feminin
2:19 † sufletele
2:19 † începutul
2:19 † ieșirilor, drumurilor de ieșire
2:22 † pibegii (DEX), 9 oc, Exo 1:1, Psa 119:54, Ezr 8:35, Hab 3:16, Fap 13:17, 1Pe 1:17
3:1 † sărăcia

3:2 El m-a luat, m-a purtat în întuneric, și nu *în* lumină.
3:3 Doar împotriva mea Și-a întors El mâna Lui toată ziua.
3:4 El a îmbătrânit carnea mea și pielea mea; oasele mele mi *le-* a rupt.
3:5 A zidit în preajma mea, și a împresurat capul meu, și *m-a* trudit.
3:6 În întunecimi m-a pus ca pe morții cei din veac.
3:7 A zidit împotriva mea, și nu voi ieși. A îngreuiat bronzul *lanțului* meu.
3:8 Și da, că *dacă* voi țipa și voi striga, a astupat rugăciunea mea.
3:9 Cu ziduri a închis căile mele, a barat cărările mele; *m-a* tulburat.
3:10 Un urs pândind este El față de mine, ca un leu în ascuns.
3:11 *M-a* urmărit *după ce* am plecat, și m-a oprit. *M-a* pus ca să dispar.
3:12 Și-a întins arcul Lui, și stâlp m-a ridicat, întocmai ca o țință pentru săgeată.
3:13 A purtat în răunchii mei otrava *săgeților* tolbelor Lui.
3:14 Am ajuns de răs pentru tot poporul meu, cântarea lor toată ziua.
3:15 El săturat de pășunea amărăciunii, m-a îmbătat cu amestecarea fierii,
3:16 și a spart cu un galet dinții mei; m-a hrănit cu cenușă,
3:17 și a izgonit de la pace sufletul meu; *le-am* uitat pe cele bune.
3:18 Și am zis, A pierit victoria mea, și speranța mea de la Domnul.
3:19 Mi-am amintit de mizeria mea, și de persecuția mea, de amărăciunea mea, și de fierea mea.
3:20 În amintire îmi voi aminti, și va bâigui cu mine sufletul meu.
3:21 Aceasta voi rândui în inima mea; pentru aceasta voi aștepta.
3:22 Milele Domnului, căci nu se sfârșiră! Căci nu încetară milosteniile Lui!
3:23 Cele noi de dimineață; multă *e* credincioșia Ta.
3:24 Partea mea, Domnul *e*, zise sufletul meu, de aceea Îl voi aștepta.
3:25 Bun *e* Domnul cu cei ce-L așteptă, cu sufletul care-L caută.
3:26 Bun *e*; și el va aștepta și va fi liniștit în salvarea Domnului.
3:27 Bine *e* bărbatului când va ridica un jug din tinerețea lui.
3:28 El se va așeza jos singur, și va rămâne tăcut, căci a ridicat asupra lui însuși.
3:29 *Își* va pune în țărână gura lui -- dacă, la un moment dat, *se arată* speranța.
3:30 El își va da celui ce-l lovește obrazul; sătura de pășunea batjocurilor.

3:31 Căci nu în veac va lepăda † Domnul.
3:32 Căci Cel ce a umilit se va îndura, după mulțimea milei Lui.
3:33 Nu a răspuns din inima Lui deși a umilit pe fiii bărbatului.
3:34 Să umilească sub picioarele lui pe toți prizonierii pământului,
3:35 să fie strâmbată judecata bărbatului chiar înaintea Feței Celui Preaînalt,
3:36 să fie condamnat omul în judecata lui -- Domnul nu a zis!
3:37 Cine astfel a zis, și s-a întâmplat, fără ca Domnul să fi poruncit?
3:38 Din gura Celui Preaînalt nu va ieși ce e rău și binele.
3:39 De ce murmură omul care trăiește, bărbatul cu privire la păcatul lui?
3:40 A fost cercetată † calea noastră și corijată, și ne vom întoarce la Domnul.
3:41 Să *ne* ridicăm inimile noastre *împreună* cu mâinile noastre către Cel Preaînalt din cer.
3:42 Noi am păcătuit, am fost neevlavioși, și nu Te-ai îndurat †.
3:43 Te-ai înfășurat cu mânie, și ne-ai alergat. Ai omorât și nu ai cruțat.
3:44 Te-ai înfășurat cu un nor pe Tine Însuși datorită rugăcunii, ca Să închizi pleoapele mele.
3:45 Și lepădând, ne-ai pus în mijlocul popoarelor.
3:46 Și-au deschis împotriva noastră gura lor toți vrăjmașii noștri.
3:47 Frică și perplexitate au fost peste noi; mormane de dărâmături și zdrobire.
3:48 Revărsări de ape va scurge ochiul meu peste nimicirea fiicei poporului meu.
3:49 Ochiul meu a fost înghițit și nu voi fi liniștit, nu voi fi calm,
3:50 până când se va apleca și va observa și va vedea pe Domnul din cer.
3:51 Ochiul meu va aduce ravagiul asupra sufletului meu, datorită tuturor fiicelor cetății.
3:52 Vânănd m-au vânat ca pe o păsărică vrăjmașii mei fără temei.
3:53 Au dat morții în puțul unei gropi viața mea, și au așezat o piatră peste mine.
3:54 S-a revărsat apa peste capul meu. Am zis, Lepădat sunt.
3:55 Am chemat Numele Tău, Doamne, din puțul gropii cea atât de adâncă.
3:56 Glasul meu *l-ai* auzit; nu-*Ți* acoperi urechile Tale la implorarea mea.

3:31 † va izgoni

3:40 † vizitată spre cercetare

3:42 † sau: nu ai ispășit

3:57 În ajutorul meu *te*-ai apropiat în ziua *în* care Te-am chemat. Mi-ai zis, Nu-ți fie frică.

3:58 Ai judecat Doamne osândește sufletului meu. Ai răscumpărat viața mea.

3:59 Ai văzut Doamne, tulburările mele. Tu ai judecat pricina mea.

3:60 Ai văzut toată răzbunarea lor, și toate raționamentele împotriva mea.

3:61 Ai auzit batjocura lor, toate raționamentele lor împotriva mea;

3:62 buzele celor ce se ridică împotriva mea, și cugetările lor împotriva mea toată ziua,

3:63 așezarea lor, și ridicarea lor. Uită-Te la ochii lor.

3:64 Le vei răsplăti răsplăta, Doamne, potrivit lucrărilor mâinilor lor.

3:65 Le vei răsplăti, scutind inima mea de trudă.

3:66 Tu îi vei urmări cu urgie, și-i vei nimici de sub cer, Doamne.

CAPITOLUL 4

Domnul a vărsat mânia urgiei Lui

4:1 Cum se va întuneca aurul? se va altera argintul cel bun? risipite au fost pietrele sfinte pe pragul tuturor ieșirilor.

4:2 Fiii Sionului cei scumpi, crescuți în aur, în ce fel sunt socotiți ca *niște* vase de lut, lucrările mâinilor olarului.

4:3 Chiar și dragonii și-au scos țâțele, au dat să sugă progeniturilor lor; fiicele poporului meu *au fost* într-un refuz intarabil, ca o pasăre în pustie.

4:4 Se lipește limba sugaciului în gâtul lui de sete. Copilașii cer pâine, cel ce frânge nu este pentru ei.

4:5 Cei ce mâncau delicatase au dispărut în exoduri; cei ce au supt în purpură îmbrățișează gunoiul.

4:6 Și s-a mărit nelegiuirea fiicei poporului Meu mai mult decât nelegiuirea Sodomei, cea răsturnată ca în viteză, și nu s-au trudit pentru ea mâini.

4:7 Curați erau nazireii ei mai mult decât zăpada, iradiau mai mult decât laptele, erau purificați *ca* prin foc, mai presus de al pietrelor de safir *era* lustrul lor,

4:8 S-a întunecat mai mult decât funinginea înfățișarea lor, nu sunt recunoscute în exoduri; s-a încheșat pielea lor pe oasele lor; s-au uscat, au devenit ca lemnul.

4:9 Mai bine a fost de cei uciși cu sabia cea mare și lată, decât de cei uciși de foame; ei s-au dus fiind străpunși de *lipsa* recoltelor câmpurilor.

4:10 Mâinile femeilor îndurătoare au fiert pe copiii lor; ei au ajuns de mâncare pentru ele în frângerea fiicei poporului meu.

3:58 † sentințele

3:60 † gândurile

4:1 † exodurilor, căile de ieșire

4:5 † ieșiri

4:6 † într-un timp scurt

4:8 † ieșiri, străzi

4:11 A dus până la capăt Domnul mânia Lui; a vărsat mânia urgiei Lui, și a aprins un foc în Sion, și *i*-a consumat temeliele ei.

4:12 Nu au crezut împărații pământului, toți locuitorii lumii, că va intra vrăjmașul și cel ce asuprește zdrobind prin porțile Ierusalimului,

4:13 din cauza păcatelor profeților ei, nedreptăților preoților ei, cei ce au vărsat sânge drept în mijlocul ei.

4:14 Se clătinau supraveghetorii ei în exoduri; pătați au fost cu sânge în neputința lor; și-au atins hainele lor *cu sânge*.

4:15 Feriți-vă de necurați! Cheamă-i! Feriți-vă, feriti-vă, nu atingeți! căci sunt învăpăiați, și zdruncinați. Ziceți printre națiuni, Nicidecum mai mult nu vor pribegi.

4:16 Fața Domnului *era* partea lor; El nu va mai adăuga să Se uite la ei. Fețele preoților nu *le* primește; de bătrâni nu are milă.

4:17 Pe când încă trăiam noi, s-au sfârșit ochii noștri *căutând* după ajutorul nostru, în zadar au așteptat privirile noastre. Ne-au așteptat privirile de la o națiune care nu salvează.

4:18 Au vânat pe micuții noștri ca *aceștia* să nu umble pe drumurile noastre. S-a apropiat vremea noastră. S-au umplut zilele noastre. A venit sfârșitul nostru.

4:19 Sprinteni s-au făcut cei ce ne goneau, mai mult decât vulturii cerului. Pe munți s-au ivit, în pustie ne pândesc.

4:20 Suflul feței noastre, Unsul Domnului, prins a fost în stricăciunile noastre. Acela despre Care am zis, La umbra Lui vom viețui printre națiuni.

4:21 Bucură-te și veselește-te fiică a Edomului, cea locuind în țara Uț. Dar și la tine va trece paharul Domnului. Îmbătăta vei fi și vei vărsa.

4:22 Sfârșită e nelegiuirea ta, fiică a Sionului. El nu va mai adăuga pentru a te duce departe de casă. El a cercetat nelegiuirea ta, fiică a Edomului, a făcut descoperiri cu privire la nelegiuirile tale.

CAPITOLUL 5

Plângere și rugăciune

5:1 Amintește-ți Doamne, ce anume ni s-a întâmplat. Privește și vezi batjocura noastră.

5:2 Moștenirea noastră a fost transferată veneticilor, casele noastre străinilor.

5:3 Orfani am devenit; nu există tată; mamele noastre, ca văduvele.

4:11 † fem. cetatea Sionului

4:12 † lit. locuitorii care-și duc viața

4:12 † cel ce necăjește

4:13 † nevinovat

4:14 † cei puși să vegheze peste turmă

4:14 † ieșiri, străzi

4:18 † lit. extremitatea, marginea

4:19 † lit. aprins

4:20 † duhul

4:20 † Hristosul

5:4 Apa noastră pe arginți o bem; lemnul nostru la schimb † îl luăm.

5:5 Încălecați pe grumazul nostru suntem mânați; am obosit; n-am avut odihnă.

5:6 Egiptul a dat mâna, și Asiria, dar pentru ca să se sature ei.

5:7 Părinții noștri au păcătuit, și ei nu mai există; noi nelegiuirile lor le purtăm.

5:8 Robi domnesc peste noi; răscumpărător nu este să scape din mâinile lor.

5:9 Cu prețul vieților noastre ne procurăm pâinea noastră din fața sabiei celei mari și late a pustiei.

5:10 Pielea noastră precum cuptorul, lividă a devenit; au fost vestejiți de prezența † vijeliilor foametei.

5:11 Femei în Sion au înjosit, fecioare în cetățile lui Iuda.

5:12 Conducătorii de mâinile vrăjmașilor † au fost spânzurați; bătrânii nu au fost onorați;

5:13 cei aleși plânsul l-au primit, și tinerii sub povara de lemn au fost slăbiți.

5:14 Și bătrânii de la poartă au încetat; cei aleși din psalmii lor s-au oprit.

5:15 Descompusă a fost bucuria inimii noastre; schimbat a fost în jeluire dansul nostru.

5:16 A căzut coroana capului nostru; și vai nouă căci am păcătuit.

5:17 De aceea a venit o durere dureroasă în inima noastră; de aceea, s-au întunecat ochii noștri.

5:18 Pe muntele Sionului, fiindcă a fost pustiit, vulpile cutrieră prin el.

5:19 Tu însă, Doamne, în veac vei rămâne. Tronul Tău e din generație în generație.

5:20 De ce până la biruința finală † ne vei uita? Ne vei abandona atât timp cât vor dura † zilele?

5:21 Întoarce-ne la Tine, Doamne, și ne vom întoarce. Și înoiește zilele noastre ca mai înainte.

5:22 Deși lepădând, ne-ai lepădat, și ești supărat pe noi, până la extrem.

5:4 † sau: troc

5:10 † lit. fața

5:12 † lit. lor

5:20 † la fel ca în Ier 3:5; TM folosește הַצֵּלָה, care înseamnă: extrem-itate, victorie, mereu

5:20 † lit. lungimea